

Revista de Revistes

per
C.

LA CRISI DEL METGE GENERAL ALS ESTATS UNITS

De la *Gazette médicale de Paris*, reproduïm els següents comentaris del Dr. Ph. Dally, fets a un article inserit a l'*American Mercury*, el qual tracta de la crisi del metge pràctic als Estats Units:

"La nova generació de metges—diu el Dr. W. Allen Pusey, autor de l'article a la revista nord-americana—és, a Amèrica, composta d'especialistes. Hi ha cada dia menys metges a l'antiga moda que cuidaven gairebé totes les malalties de la família, i eren ensems consellers i amics per tota mena d'altres qüestions. No gens menys, un metge d'aquest tipus és un dels homes més útils que la medicina pugui proporcionar a la Societat.

"L'especialista és, pel contrari, una costosa necessitat; no més a prop d'un 10 % de malalties requereixen els cuidados d'un especialista i el pràctic de medicina general ha de curar de les altres 90 %; amb tot, no hi ha pas més que un 20 % de metges joves que facin medicina general, dedicant-se els altres a diferents especialitats. De 100 malalts i 100 metges, hi haurà bentost 80 metges per 10 malalts especials i 20 solament pels 90 malalts generals. La medicina a les ciutats esdevé una medicina d'especialitats, la qual cosa pot tenir avantatges però no compensa, certament, la desaparició del metge de famílies.

"Als medis rurals, la situació és encara més greu. El recrutament de metges forans es fa cada dia més difícil."

M. Pusey ha fet una enquesta a tot el territori dels Estats Units. Les preguntes fetes foren les següents:

1.ª Edat dels metges forans i temps que feia que estaven matriculats.

2.ª Número de nous llicenciats que anaven als pobles.

3.ª Nombre dels que exercien *irregularment* (molt nombrosos a Nordamèrica) als medis rurals.

4.ª Conservació de l'efectiu dels metges a les petites viles per sota 1.000 habitants.

Per la primera pregunta, relativa a l'edat mitjana dels metges rurals, la resposta fou: 52 anys. L'edat promitja dels finats era de 62 anys i llurs títols havien estat lliurats per terme mig als 26 anys, essent, per tant, llur temps d'exercici com a promig de 26 anys i preveient-se llur desaparició dintre dels deu anys següents.

Per la segona pregunta, número de nous llicenciats que s'establien en els medis rurals, el resultat fou que, per 282 comtats rurals, la xifra de metges establerts de nou era de 398, o sigui 1,4 per comtat.

Tercera pregunta: en 172 comtats posseïent 270 metges legals, s'hi han establert en deu anys 470 practicants de la medicina *irregulars*, gairebé el doble, número que està lluny de representar el total de pràctics *irregulars* existents als Estats Units malgrat la seva importància.

Quarta pregunta, renovament de l'efectiu dels metges rurals: en 940 viles de menys de 1.000 habitants, que en 1913 tenien un metge, només 630 en tenien 1925. Les altres 310 havien perdut llur metge, gairebé una tercera part.

El més significatiu d'aquestes xifres és l'augment ràpid de l'edat mitjana dels metges rurals. Formen un grup estacionari de metges vells, que no seran substituïts en morir-se, el què pot calcular-se en uns deu anys. En 1890 el nombre de metges de més de 45 anys, en conjunt, era del 42 %; ara arriba al 64 %.

Quant els metges joves, com que de 1.000 lli-